

ПРОТОКОЛ

№ 732

гр. Варна, 15.09.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Трайчо Г. Атанасов

Членове: Яна Панева
Ерна Якова-Павлова

при участието на секретаря Нели Ст. Йовчева
и прокурора Ант. Д. Ив.

Сложи за разглеждане докладваното от Трайчо Г. Атанасов Въззивно наказателно дело от общ характер № 20223100600872 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 14:05 часа се явиха:

ПОДС. СТ. СН. М., редовно призован, явява се лично и **адв.П.Н.**, редовно упълномощен и приет от съда от днес.

ЖАЛБ.ГР. ИЩЕЦ И Ч.ОБВ ЮС. С. С. - редовно призован, не се явява. Представява се от **адв. Р.Д.**, редовно упълномощен от преди.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ.Д. : Да се даде ход на делото.

АДВ.Н. : Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

На основание чл. 331, ал. 2 от НПК делото се докладва от съдия **АТАНАСОВ**.

Страните заявиха, че няма да соча доказателства.

Съдът счете делото за изяснено от фактическа страна, поради което и дава ход на същото

ПО СЪЩЕСТВО:

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми окръжни съдии, представителят на РП - Варна оттегля

депозирания от него протест, но аз считам, че са налице основания жалбата, подадена от адв. Д., като пълномощник Ю.С., да бъде уважена на посочените основания. Считам, че в рамките на проведеното съдебно следствие безспорно са събрани доказателства относно това, че подс. СТ. СН. М. на 7.11.2017 г. в с. Бозвелийско, общ. Провадия при условията на опасен рецидив е причинил на ЮС. С. С. тежка телесна повреда, изразяваща се в невъзможност да извършва функции с дясна ръка, което е обусловило осакатяване на десен горен крайник и разстройство на личността и поведението, дължащи се на мозъчно заболяване, увреда и дисфункция, посттравматичен мозъчен синдром, обусловили продължително разстройство на съзнанието – престъпление по чл. 131а, вр. чл. 128, ал.2, вр. ал. 1, вр. чл. 29, ал.1, б. а от НК. По делото безспорно е установен броя на ударите, нанесени на пострадалия. СМЕ е установила и характера на причинените увреждания.

С оглед на това, моля жалбата да бъде уважена, оправдателната присъда да бъде отменена и вместо нея да бъде постановен нов съдебен акт, с който подсъдимият да бъде признат за виновен в извършеното престъпление.

АДВ. Д.: Вчера ми стана известно обстоятелството за оттегляния протест, за което ние не бяхме уведомени. Бяхме уведомени в канцеларията на съда. Изказвайки благодарност на представителя на публичното обвинение за досега казаното, пред настоящия състав на съда аз ще преповтарям нашето искане, а то се състои в това, вие, като въззивна инстанция, да постановите съгласно чл. 334, ал. 2 от НПК нова присъда и то осъдителна спрямо подсъдимия С.М. по повдигнатото му обвинение и и да уважите в пълен размер предявения срещу него граждански иск.

Едно от малкото достойнства на присъдата е прецизното излагане на това какви телесни повреди, непредотвратими по своя характер, е претърпял клиента ми. Той е пред вас, може да прецените. Налице са ударите по главата му, данните за тия удари и белезите за тях.

Иначе, мислех да пусна пред настоящия състав на съда допълнително изложение по чл. 320, ал.4 НПК, но запознавайки се с мотивите, действително няма какво да добавя към вече писаното от мен в нашата жалба, с която сме ви сезирали. Двата невралгични пункта в изворите на съда, с които вярва на подсъдимия, че е неграмотен, не е написал въпросните думи – „С тая лопата ударих Ю.“, по-точно ги е написал под диктовка на полицаите, които са му диктували, както и на неговия брат, който казва пред полицаите – „Брат ми призна пред мен, че е ударил три пъти с лопата по главата Ю.“. Брат му Сн. Сн. М. също казва, аз съм неграмотен, аз не знаех какво казвам, не съм казал такова нещо, плюс това бях и уплашен.

Приемайки безрезервно и безкритично твърденията на подсъдимия и неговия брат, че те са неграмотни и не са разбирали свойството и значението на написаното от тях и от подсъдимия пред полицията, в крайна сметка решаващият съдия и целият състав приемат, че данни за престъпление няма. Ние не сме съгласни с този извод и молим Вие да го преосмислите, защото данните по делото сочат, че въпреки колективната амнезия, обхванала всички разпитани по делото свидетели, все пак по делото са налице достатъчно

доказателства, че въпросното е свършено с лопата и то точно от подсъдимия.

Съвсем друг е въпроса, че не сме съгласни изначално с квалификацията на публичното обвинение, с което вече не може да спорим. Когато удряш няколко пъти с лопата, който и да си ти, подсъдимият или някой друг, някого по главата, според мен това не е умисъл за тежка телесна повреда, то си е умисъл за убийство. Така или иначе с това обвинение боравим, по това обвинение Ви моля да намерите достатъчно основания да осъдите подсъдимия, като мисля, че гражданския иск не е в завишен размер, а е точно определен спрямо действително претърпените от клиента ми морални вреди, които ще са доживотни. В този смисъл ви моля за справедлива присъда.

ГР. ИЩЕЦ и Ч. ОБВ. С.: Съгласен съм с казаното от моя адвокат.

АДВ.Н.: Уважаеми окръжни съдии, аз съм изключително затруднен в защитата си, защото от последната корица на делото е видно кога съм проверявал същото и до последно не видях допълнително писмено изложение към въззивната жалба на частния обвинител и гр. ищец, което означава че, жалбата не отговаря на изискванията на чл. 320, ал. 4 от НПК, защото тя е бланкетна. Как да се защитавам по такава жалба? Но, ако Вие прецените, че все пак тази жалба отговаря по някакъв начин на изискванията, тъй като изрично е записано, че подавайки жалбата колегата не знае мотивите, ясно е, че на тази дата не е имало мотиви на първата инстанция, то аз по тази причина не съм представил възражение против жалбата.

Що се отнася до протеста, доколкото той е оттеглен и съдът е десезиран с този протест, няма какво да го коментирам, освен основанията, на които първоинстанционният прокурор го е направил, като се е запознал с мотивите и е решил, че следва да го оттегли. Това действие само по себе си говори за това, доколко обвинението е било доказано и доколко мотивите, според прокурора, са обосновани и установяват това, което реално е доказано и като дейност е извършено от първоинстанционния съд за страните по време на първоинстанционното съдебно следствие.

Безспорно по делото, както каза колегата, престъплението е извършено, престъпление има. Въпроса е, че телесна повреда безспорно на този човек му е нанесена. Само че не са изпълнени всички тези изисквания, които НПК въвежда, като задължение на органите на ДП, разследващите органи и прокурора и на които аз още в разпоредително заседание пред първата инстанция много подробно съм се спрял, защото предчувствах пред какви проблеми ще се сблъскаме в хода на съдебното следствие с тези разнопосочни показания по отношение на основния факт кой е нанесъл тези травматични увреждания на пострадалия, с какво ги е нанесъл и при каква фактическа обстановка. Действително в хода на съдебното следствие се сблъскахме и съдът положи всички възможни усилия, за да събере възможните доказателства за това какво се е случило на инкриминираната дата и кой е нанесъл тези телесни увреждания.

Като казвам, че е negliжирано разследването, което се е провеждало в рамките на 4 години от страна на разследващите органи и прокурора, то започвайки с тези протоколи, за които колегата говори за доброволно предаване, следващата дейност, която е трябвало да

извършат, е да се установи по отношение на лопатата и на косата има ли някакви обективни, биологични следи по тези два селскостопански предмета, каквито има във всяка селска къща, някакви биологични следи от кръв, косми, и да се разбере имат ли те някакво отношение въобще към това дело и с тях ли са нанесени телесните увреждания така, както се твърди в обвинителния акт, така, както пред вас твърди частния обвинител.

Аз за това искам да се спра и не случайно не ги е кредитирал в своите мотиви първоинстанционния съд, но съгласно разпоредбата на чл.159 от НПК озаглавена - Задължение за предаване на предмети, тя установява за гражданите задължение да предадат намиращите се у тях предмети, които могат да имат значение за делото. Това, което може да се постигне с предаване на тези предмети, които са от значение за делото според разследващия и за това следва да се оформи съответния процесуален документ, който е наречен протокол за доброволно предаване, на практика е приемо-предавателен протокол. В този протокол могат да се отразят, но без да е задължително изявление на представящия ги, чии са предметите, на какво основание се намират в неговата фактическа власт и др., без обаче да имат стойност на добити чрез разпит свидетелски показания или обяснение на обвиняем. Това е първо.

Второ, което искам да спра вниманието и на тази съдебна инстанция, касаеща изготвянето на тези протоколи. Единият е съставен в частта на изявлението от органа, който е изготвил приемо-предавателния протокол и изявлението е изписано от него, съпоставяйки почерка. При условие, че този, който предава е неграмотен, естествено това изявление няма как да бъде ценено, той не може да провери какво там е написано. Тези пояснения по принцип би следвало да се дават и на лицето, което извършва предаването.

Следващият приемо-предавателен протокол, който е изготвен на моя подзащитен, вижда се, че той е неграмотен. Ако му се диктува пише с печатни букви, слято. Това изявление, след като той е неграмотен, дори да го е написал, първо е станало под диктовка на служителите на полицията, и второ те нямат абсолютно никаква процесуална стойност. Затова е било нужно още в първите дни, в първите часове, тези двама участници, като свидетели са разпитани и подсъдимия и неговия брат, съответно станало е ясно на разследващите, че те са неграмотни. Т.е. трябвало е да се постъпи по друг начин за проверка на тези веществени доказателства, които те са предали, дали имат отношение към делото. Казах как е следвало да стане, безспорно след толкова време това няма как да се случи с оглед на миналото време, незнайно как са били съхранявани и т.н.

По делото са разпитани множество свидетели, които би следвало да казват истината поне такава, каквата е, касателно това кой е нанесъл ударите и при какви обстоятелства са били нанесени ударите на пострадалия. Това са групата на свидетелите, които са на въпроси във връзка с пострадалия. Те се бъркат. Те казват, че ударите са били нанесени с брадва, с коса, с метална тръба, с кол, с лопата. В едни и същи показания, на едни и същи свидетели, три различни предмета се явява оръдието, с което са причинени тези травматични увреждания на пострадалия. По отношение на това кой ги е причинил същата работа. Групата свидетели, които са в близки отношения с подсъдимия, по същия начин не може да

се установи това кой е нанесъл, и там противоречията са големи и няма как да бъдат изчистени. Останалата група свидетели, които са служители на полицията от мястото на произшествието, нямат абсолютно никакво отношение към случилото се.

С оглед това и съдът е приел в присъдата, съответно и в мотивите, че деянието не е доказано по един безспорен и категоричен начин. Не е установено, че тези травматични увреждания са били нанесени именно от моя подзащитен по описаната в обвинителния акт фактическа обстановка и по тази причина съвсем законосъобразно той го е оправдал.

Разбира се по делото има Съдебномедицинска експертиза, тройна такава, Съдебнопсихиатрична и психологична, които изпълняват тези задачи, които са били възложени на експертите. Но дори и с тяхна помощ в СМЕ, в опита си да стигнем до истината с какво точно средство са били нанесени ударите и по какъв начин, как е стоял – отпред, отзад, отстрани, не можа да се стигне до един категоричен отговор и съвсем законосъобразно по реда на чл. 304 от НПК първоинстанционният съд оправда моя подзащитен и съответно отхвърли предявените граждански иски, което е последица от неговото оправдаване. В този смисъл, аз считам, че тази присъда е правилна, законосъобразна, отчетени са абсолютно всички обстоятелства, всички доказателства са коментирани от първоинстанционния съд и считам, че няма място за нейната отмяна и постановяване на друга присъда, каквото искане релевира пред вас днес представителят на частното обвинение.

Само в мотивите, според мен това е техническа грешка, на последната страница РС – Провадия е посочил основание чл. 302 от НПК, следва да се има предвид, че това е разпоредбата на чл. 304 от НПК.

С оглед на това, уважаеми окръжни съдии, аз ви моля да потвърдите първоинстанционния съдебен акт.

ПОДС. М.: Съгласен съм с казаното от моя адвокат.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДС. М.: Искам оправдателна присъда, защото съм невинен. Не съм го направил.

СЪДЪТ, след тайно съвещание, счете делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе с решение в законния срок.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, приключило в 14.20 ч.

Председател: _____

Секретар: _____